

lub, ewentualnie:

- uznanie, że pozwani ponoszą odpowiedzialność pozaumowną, i określenie procedury celem ustalenia rzeczywistej, możliwej do pokrycia straty poniesionej przez skarżących;

i w każdym wypadku:

- obciążenie pozwanych poniesionymi przez skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które są w istocie takie same jak zarzuty podniesione w sprawie T-147/18, *APG Intercon i in. / Rada i in.*, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2018 r. – Briois przeciwko Parlament

(Sprawa T-214/18)

(2018/C 211/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Steeve’a Brioisa 2017/2221 (IMM), przyjmującej sprawozdanie Komisji Prawnej A8-0011/2018;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Steeve’a Brioisa kwoty 35 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Steeve’a Brioisa kwoty 5 000 EUR tytułem kosztów podlegających zwrotowi;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem”) w zakresie, w jakim oświadczenie S. Brioisa, które doprowadziło do postępowania karnego w jego państwie członkowskim pochodzenia stanowi opinię wyrażoną podczas wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu tego przepisu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 protokołu, ponieważ przyjmując decyzję o uchyleniu immunitetu S. Brioisa Parlament zlekceważył zarówno literę, jak i ducha tego przepisu, a tym samym spowodował nieważność tej decyzji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji.

Po pierwsze, skarżący uważa, że Parlament naruszył w odniesieniu do niego zasadę równości w porównaniu z posłami znajdującymi się w sytuacjach, które jeśli nie identyczne, to są co najmniej porównywalne, a zatem w konsekwencji Parlament również naruszył zasadę dobrej administracji, która wiąże się z obowiązkiem starannego i bezstronnego zbadania przez instytucję właściwą wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Po drugie, skarżący uważa, że łańcuch poszlak pozwala stwierdzić oczywisty przypadek *fumus persecutionis* wobec niego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony, ponieważ prawa skarżącego i zasada kontrydiktoryjności nie były w wystarczającym stopniu zapewnione podczas przesłuchania skarżącego przed Komisją Prawną. Skarżący twierdzi tym samym, że okoliczność, iż nie został poproszony o zabranie głosu na sesji plenarnej w sprawie uchylenia jego immunitetu jest nie tylko sprzeczna z ogólnymi zasadami prawa, ale także sprzeczna ze zdrowym rozsądkiem i większością zwyczajów parlamentarnych.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2018 r. – QB / EBC

(Sprawa T-215/18)

(2018/C 211/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QB (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

oraz w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za okres 2016 oraz decyzji z dnia 23 maja 2017 r., doręczonej w dniu 28 czerwca 2017 r., w sprawie nieprzyznania skarżącej awansu płacowego;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z września 2017 r. i decyzji dorozumianej, które odpowiednio oddalały odwołanie administracyjne i zażalenie skarżącej;

— zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia szacowanego *ex aequo et bono* na kwotę 15 000 EUR;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przewodnika w sprawie oceny i postępowania *Annual Salary and Bonus Review* (ASBR), naruszenia zasady pewności prawa oraz naruszenia obowiązku staranności, których dopuściła się pozwana przyjmując sprawozdanie z oceny za okres 2016 (zwane dalej „spornym sprawozdaniem z oceny”). Skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:

— sporne sprawozdanie z oceny zostało sporządzone przez pracownika DG-H, a nie przez oceniających;